

Spørgsmål 3:

„Er der ikke muligheder for ved en om- eller sammenskrivning af henholdsvis de gældende og de foreslåede nye bestemmelser i § 2 at opnå en mere enkel og forståelig formulering af paragraffens indhold — herunder især en sammenbygning af de to skalaer til én?“

Svar:

Den gældende boligsikringsordning er bygget op efter det princip, at der til en given indkomst svarer et bestemt *grænsebeløb*. Hvis lejen overstiger dette grænsebeløb, ydes boligsikring med $\frac{3}{4}$ af det overskydende beløb. Boligsikringsydelsen kan dog ikke overstige visse *maksimumsprocenter* af lejen.

Forslaget tager sigte på at forbedre boligsikringsordningen inden for en årlig beløbsramme på 100-120 mill. kr., men kun for boligtagere i den dyreste del af byggeriet og kun under forudsætning af, at lejens størrelse står i misforhold til indkomstens størrelse. Det er således normalt et vilkår, at den årlige husleje er mindst 8.000 kr. og endvidere mindst 20 pct. af husstandsindkomsten.

Det dobbelte vilkår indebærer, at man ikke blot kan forbedre den gældende skala i § 2, stk. 3, for bestemte *indkomsttrin* eller bestemte *huslejestørrelser*, men der har måttet udarbejdes en særskilt skala, der alene finder anvendelse, hvor *begge* kriterier er opfyldt.

Forbedringerne foreslås rent teknisk gennemført ved for hvert indkomsttrin at *nedsætte grænsebeløbene* og *forhøje maksimumsprocenterne* i forhold til de nugældende regler.

En fælles enhedsskala, med nedsatte grænsebeløb og forhøjede maksimumsprocenter, for „*begge grupper*“ boligsikringsmodtagere ville forflygtige forslagetets formål. Skalaen ville indebære forbedringer for *alle* boligsikringsmodtagere, og inden for den givne beløbsramme kunne derfor ikke i tilstrækkeligt omfang gennemføres de tilsigtede forbedringer for boligtagere med høje huslejer.

Rent typografisk kunne en fællesskala udformes ved at flytte de 3 talkolonner i stk. 4, der angiver de nye grænsebeløb og maksimumsprocenter, op i stk. 3 og placere dem

(med en fælles overskrift for deres anvendelsesområde) ved siden af de derværende talkolonner. Dette synes dog ikke at ville lette skalaens tilgængelighed. (Hertil kommer, at en sådan skala med i alt 7 kolonner ikke ville kunne rummes i en lovspalte af normal bredde).

Spørgsmål 4:

„Kan ministeren nærmere motivere indførelsen af en bestemmelse som den i den nye § 2, stk. 5, anførte?“

Svar:

Formålet med bestemmelsen er at tillempe grænseovergangen mellem størrelsen af boligsikringsydelser beregnet efter § 2, stk. 3, og § 2, stk. 4. Bestemmelsen skal modvirke, at den reelle leje (nominel leje ÷ boligsikring) for husstande med huslejer på 8.000 kr. eller derover, hvor boligsikring beregnes i henhold til § 2, stk. 4, bliver mindre end den reelle leje for husstande med huslejer under 8.000 kr., hvor boligsikring beregnes i henhold til § 2, stk. 3.

Dette kan illustreres ved følgende eksempler:

*Familie med 1 barn, husstandsindkomst
25.000 kr.*

Eks. 1:

nominel husleje	7.800 kr.
boligsikring, jfr. § 2, stk. 3:	
28 pct. af 7.800 kr.	2.184 -
reel husleje	<u>5.616 kr.</u>

Eks. 2:

nominel husleje	8.200 kr.
boligsikring, jfr. § 2, stk. 4:	
39 pct. af 8.200 kr.	3.198 -
reel husleje	<u>5.002 kr.</u>

Uden § 2, stk. 5, ville den reelle husleje i den nominelt dyreste lejlighed således blive 614 kr. lavere end den reelle leje i den nominelt billigste lejlighed. Dette forhindres ved § 2, stk. 5, jfr.

Eks. 3:

nominel husleje	8.200 kr.
boligsikring beregnet efter § 2,	
stk. 3:	
28 pct. af 8.200 kr.	2.296 kr.